



چارلی چاپلین



سر چارلز اسپنسر چاپلین (Spencer Chaplin Sir Charles) در 16 آوریل سال 1889 (122 سال پیش) در لندن به دنیا آمد. چارلی مهمترین و تاثیرگذارترین شاگرد مک سنت و فرزند يك نمایشگر تالارهای محلی موسیقی انگلیسی به نام جرالدين چاپلین بود. والدين چاپلین هر دو هنرمندانی در سالن بزرگ شهر لندن بودند و هر دو بازیگر و آوازخوان، اما پیش از آنکه وی 3 ساله شود از هم جدا شدند.



چارلی آواز خواندن را از مادرش آموخت. بعدها مادرش دچار بیماری روانی می‌شود و در يك آسایشگاه در حوالی لندن بستری می‌شود. اما پدرش زمانی که چارلی ۱۲ ساله بود، فوت شد. زمانی که مادرش در یکی از اجراهای زنده تئاتر که برای سربازان اجرا می‌شد، جسمی به سر وی برخورد کرد و آسیب دید، چارلی 5 ساله روی صحنه رفت و تماشاچیان عصبانی را با خواندن آهنگی سرگرم و آرام کرد. با بستری شدن مادر، چارلی و برادرش رابطه عمیق تری پیدا کردند و هر دو با استعداد بالایی که داشتند در همین سالن قدیمی که پدر و مادرشان در آن کار می‌کردند، مشغول به کار شدند.

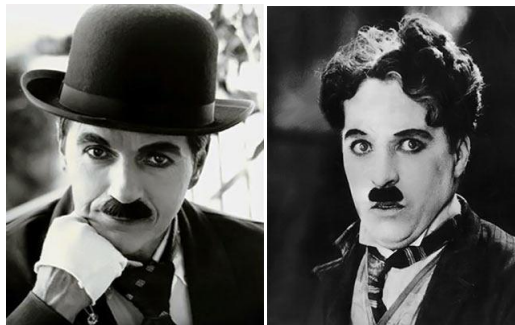
چاپلین در سال 1910 به آمریکا رفت و با برادرانش استودیو چاپلین را تأسیس کردند. در سال ۱۹۲۸ مادر چاپلین، درست در زمانی که ۷ سال از انتقال وی توسط پسران به هالیوود می‌گذشت، از دنیا رفت. بعدها چارلی از وجود برادری ناتنی از سمت مادر آگاه شد به نام ویلر دریدن که این برادر نیز به مابقی برادران در هالیوود و استودیو چاپلین پیوست. چاپلین یهودی‌زاده فقیری بود که دوران کودکی را در دشواری و تنگدستی گذراند و در نخستین سال‌های شکوفایی سینما در آمریکا، با تکیه بر خلاقیت و استعداد خود به اوج شهرت رسید.

در سال ۱۹۱۳ بازی چاپلین در آمریکا مورد توجه یکی از فیلمسازان قرار می‌گیرد و از آن پس با شرکت فیلمسازی کی استون همکاری می‌کند. وی نخستین فیلمش را با نام ساختن يك زندگی که فیلم کم‌دی بود در سال ۱۹۱۴ آغاز کرد. در این کمپانی و با این فیلم چاپلین به شهرت رسید. به تدریج چاپلین به محبوب‌ترین هنرمند تاریخ سینما تبدیل شد و تهیه‌کنندگی آثارش را نیز بر عهده گرفت.

در 1913، هنگامی که با دستمزد 150 دلار در هفته در کمپانی کی استون استخدام شد، يك بازیگر سیار نمایش‌های وودویل آمریکایی بود. در نخستین فیلمی که به نام در تلاش معاش (1914) برای مك سنت بازی کرد، نقش يك شیک پوش تیپیک انگلیسی به او محول شد، اما با فیلم دومش، مخمسه غریب مایل 1914، کارکتر يك ولگرد کوچولو را معرفی کرد؛ کارکتری که بعدها او را شهره آفاق ساخت و به يك نماد جهانی سینمایی از يك فرد عامی در دوران ما بدل کرد.

چاپلین در کمپانی کی استون در 34 فیلم کوتاه و 6 حلقه‌ای داستانی با عنوان رمانس ناکام تیلی (1914) به کارگردانی مك سنت بازی کرد و کاراکتر این دلقک ریزنقش محزون را به تدریج پرورش داد. شخصیتی با کفشهایی که برایش بزرگ بودند، شلواری گشاد و کتی تنگ که کلاه لبه‌دار دربی بر سر می گذاشت. شخصیت پردازی درخشان او، همراه با حرکات پانتومیم که چارلی تبحر بی‌مانندی در آن داشت، از ولگرد کوچولو انسانی ساخت که با جهان پیرامون خود به کلی بیگانه است.

از جمله مشهورترین فیلمهایی که چاپلین در کمپانی اسانی ساخت، می‌توان به ولگرد، شغل، بانک، شبی در نمایش اشاره کرد. این فیلم‌ها در سال 1915 ساخته شدند. این فیلم‌ها چندان مورد استقبال قرار گرفتند که چارلی سال بعد درخواست هفته‌ای 10 هزار دلار به اضافه پیش پرداختی معادل 150000 دلاری پس از امضای قرارداد برای ساختن 12 فیلم برای کمپانی میوچوال را کرد.



معروف‌ترین فیلم‌های چاپلین در کمپانی میوچوال عبارتند از: بازرس فرودگاه (1916)، مامور آتش نشانی (1916)، ساعت يك صبح (1916)، سر سره بازی (1916)، سمساری (1916)، خیابان اوباش (1917)، مهاجر (1917)، ماجراجو (1917).

چاپلین در سال ۱۹۱۹ به همراهی تعدادی از دوستان سینمایی‌اش اتحادیه سینماگران را تاسیس کرد. آن زمان این فرصت برای او پدید آمده بود تا پس از سالها، به دلمشغولی‌های خود بپردازد و فارغ از نظام مافیایی حاکم بر هالیوود، حرف دل خویش را به زبان تصویر بیان کند.

بسیاری چارلی چاپلین را تنها يك كمدين موفق می‌دانند حال آنکه او در طول زندگانی خود در زمینه موسیقی نیز استعداد فراوانی از خود نشان داد. ساخت موسیقی فیلم کار عادی وی بود و توانست در مجموع موسیقی 23 فیلم را به پایان برساند. موسیقی فیلم لایم لایت ساخته چاپلین در سال 1972 برنده جایزه اسکار شد.



شخصیت چاپلین بیشتر به عنوان "آواره" شهرت یافت که در زبانهای مختلف دنیا مفهومی به مانند فردی ولگرد با رفتارهای پیچیده اما بزرگ منشانه داشت. در سال ۱۹۱۵ چاپلین با يك کمپانی تازه قرارداد بست و مشغول ساخت فیلم‌های بلندتری شد.

در سال ۱۹۱۶ کمپانی فیلم موچوال مبلغ ۶۷۰ هزار دلار با چاپلین قرارداد بست و در مدت ۱۸ ماه وی ۱۲ فیلم بلندمدت کمدی برای آنها ساخت که در این نوع از ویژگی ممتازی در تاریخ سینما برخوردار بودند. در واقع تمام فیلم‌های که در این کمپانی ساخته شد، به يك اثر کلاسیک سینمای کمدی تبدیل شدند.

در پایان این سالها آمریکا وارد جنگ جهانی شد و چاپلین دوره جدیدی از سینمای خود را با دوستانی آغاز کرد. از سال ۱۹۱۸ چاپلین در استودیو خود مشغول به کار شد. تمام فیلمهای پیشین دوباره ویرایش و کات شدند و در سالهای مختلف موسیقی و تدوین جدید صورت گرفت.

دیکتاتور بزرگ نخستین فیلم کاملاً ناطق چاپلین بود که در اوضاع نابسامان جهانی در دهه 40، اثری ضد نازی بود. این فیلم در مورد دیکتاتوری اروپایی و در واقع تاریخچه زندگی آدنوی هینکل، دیکتاتور کشور خیالی تامانیا است که دست به کشتار یهودی‌ها می‌زند و اروپا را درگیر جنگ می‌کند.



برخی این فیلم را نپسندیدند و برخی جنبه سیاسی آن را جدی و برخی آن را به قدر کافی جدی نگرفتند. با این حال این فیلم از نظر تجاری محبوبیت فراوانی پیدا کرد و چاپلین را همچنان به عنوان يك ستاره در اوج نگاه داشت. سرانجام، سر چارلز اسپنسر چاپلین، اسطوره سینمای صامت (1889-1977)، 25 دسامبر سال 1977 در سن 88 سالگی درگذشت.

برخی	از	افتخارات	چارلی	چاپلین:
برنده جایزه اسکار بهترین موسیقی اورچینال برای فیلم لایم لایت در سال ۱۹۷۳				
نامزد دریافت جایزه اسکار در رشته‌های بهترین فیلم، بهترین فیلمنامه اورچینال و بهترین بازیگر نقش اول برای فیلم دیکتاتور بزرگ در سال ۱۹۴۱				
نامزد دریافت جایزه اسکار در رشته بهترین فیلم نامه اورچینال برای فیلم موسیو وردو در سال ۱۹۴۸				
دریافت جایزه اسکار بهترین دستاورد هنری برای فیلم سیرک در سال ۱۹۳۹				
دریافت جایزه افتخاری يك عمر فعالیت هنری در سال ۱۹۷۲				
برنده جایزه افتخاری شیر طلایی از جشنواره ونیز در سال ۱۹۷۲				



برخی از فیلم‌های چارلی چاپلین:

آتش‌نشان، ماجراجو، یک زندگی سگی، پسر بچه، دیکتاتور بزرگ، سیرک، شهر نورانی می‌شود، عصر جدید، مغازه وسیقه گذاری، دریا، غریبه، یک زن، بانک، سرسره بازی، خیابان آرام ...

نمایی از برخی فیلم‌های کمدی چارلی چاپلین





چارلی چاپلین، در کنار آلبرت اینشتین

چارلی چاپلین، در کنار گاندی



بدون شك چارلی چاپلین یکی از بزرگترین و بیادماندنی ترین شخصیت های کمدی جهان به شمار می آید. بازیگری که چه در دوران صامت سینما و در چه بعد از آن ؛ توانست با فیلم های درخشانش نام خود را برای همیشه در دنیای هنر ثبت کند.



بسیاری چارلی چاپلین را تنها يك كمدين موفق می دانند حال آنكه او در طول زندگانی خود در زمینه موسیقی نیز استعداد فراوانی از خود نشان داد. ساخت موسیقی فیلم کار عادی وی بود و توانست در مجموع موسیقی 23 فیلم را به پایان برساند. در توانایی ساخت موسیقی چاپلین همین بس که موسیقی فیلم لایم لایت ساخته چاپلین در سال 1972 برنده جایزه اسکار شد.

چارلی اسپنسر چاپلین مهمترین و تاثیرگذارترین شاگرد مك سنت و فرزند يك نمایشگر تالارهای محلی موسیقی انگلیسی به نام جرالدين چاپلین (بازیگر)، کودکی خود را در صحنه های سرگرم کننده تفریحی گذرانده بود. تصویر او از جهان، همچون چارلز دیکنز و د.و. گریفیث، که شباهت زیادی به هر دو داشت، با هر فقیر و تنگدستی دوران خردسالی و جوانی رنگ آمیزی شده بود.

پنجاه دلار در هفته در کمپانی کی نمایشهای وودویل امریکایی بود. در معاش (1914) برای مك سنت بازی انگلیسی به او محول شد، اما با فیلم کارکتر و هیات ظاهری يك ولگرد کوچولو شهره ی آفاق ساخت و به يك نماد دوران ما بدل کرد. چاپلین در کمپانی کی استون در سی و داستانی با عنوان رمانس ناکام تیلی



چهار فیلم کوتاه و شش حلقه یی (1914) به کارگردانی مك سنت بازی کرد و کاراکتر این دلچك ریزنقش محزون را به تدریج پرورش داد؛ شخصی با کفشهایی که برایش بزرگ بودند، شلواری گشاد و کتی تنگ که کلاه لبه دار دربی بر سر می گذاشت. اما قریحه ی چاپلین برای سبك ظریفتری ساخته شده بود و نه کمدی هایی با ضربهنگ دیوانه وار کی استون، بنابراین در 1915 قراردادی برای ساختن چهارده فیلم کوتاه دو حلقه یی با کمپانی اسانی، با دستمزد هفته یی 1250 دلار، که در آن زمان دستمزد کلانی بود، بست او این فیلمها و فیلمهای بعدی خود را، جلای بیشتری داد.

چهار فیلم کوتاه و شش حلقه یی



Courtesy of AMPAS

شخصیت پردازی درخشان او، همراه با حرکات پانتومیم که چارلی تبحر بی مانندی در آن داشت، از ولگرد کوچولو انسانی ساخت که با جهان پیرامون خود بکلی بیگانه است. بهترین فیلمهایی که چاپلین در کمپانی اسانی ساخت: ولگرد، شغل، بانک، شبی در نمایش. این فیلمها را در سال 1915 ساخت. این فیلمها چندان مورد استقبال قرار گرفتند که سال بعد در خواست هفته ای ده هزار دلار به اضافه پیش پرداختی معادل 150000 دلاری پس از امضای قرارداد برای ساختن 12 فیلم برای کمپانی میو چوال را کرد.



بهترین فیلمهای او در کمپانی میوچوال عبارتند از: بازرس فرودگاه 1916، مامور آتش نشانی 1916، ساعت يك صبح 1916، سر سره بازی 1916، سمساری 1916، خیابان اوپاش 1917، مهاجر 1917، ماجراجو 1917، چارلی از این فیلمها آثاری به یاد ماندنی به وجود آورد. همچنین او را به شهرت جهانی رساند و برای اولین بار استعداد درخشانش را آشکارا کردند.

هجویه یی از مردم بسیار فقیر در مقابل مردم بسیار غنی؛ ضعف در مقابل قوی، که چاپلین رانزد مردم نزد مردم فقیر عزیز کرد و بلعکس. به طور مثال در فیلم مهاجر؛ دورویی آمریکاییها نسبت به مهاجران و بی رحمی مسولان ادارهای مهاجرت رانشان می دهد. به محض رسیدن کشتی (چارلی چاپلین) به آیلند او با غرور و امید به مجسمه ی آزادی نگاه میکند و نوشته ای ظاهر می شود: سرزمین آزادی، بلافاصله نمایی از پلیسهای مرزی نیویورک را می بینیم که عده زیادی از مهاجران را همچون گله گوسفند به پیش می رانند. در نمای بعدی چارلی نیم نگاه دیگری به مجسمه آزادی می افکند، اما این بار مشکوک و حتی تحقیر آمیز. صحنه ای از فیلم جویندگان طلا چاپلین تا جون 1917 اعتبار زیادی کسب کرده بود این بود که يك قرارداد يك میلیون دلاری از فرست نشنال به او پیشنهاد شد شد تا هشت فیلم به طول دلخواه برای این کمپانی بسازد. این معامله به او امکان داد تا استودیویی برای خود بنا کند و تمام فیلمهایش را تا سال 1952 رادر آنجا بسازد (این سالی بود که چاپلین آمریکا را ترک کرد).

موفقترین اقدام چارلی در فرست نشنال کارگردانی اولین فیلم بلند او (پسر بچه 1921) بود. این فیلم زندگینامه ای کمدی و ماجرای بیکاری است که به پسر بچه ای فقیر از محله فقیر نشین دل می بندد (نقش پسر بچه را جکی کوگان اجرا کرد که پنج سال بیشتر نداشت و او را به شهرت جهانی رساند). فیلم پسر بچه در جهان غوغایی به پا کرد که بیش از 2.5 میلیون دلار نصیب تهیه کنندگان آن کرد.

بعد از اتمام قراردادش با فرست نشنال آزاد شد تا از طریق کمپانی یونایتد آرتیست ادامه کار دهد، این کمپانی کمپانی بود که (توسط چارلی چاپلین، مری پینکفورد، داگلاس فیربنکس و دیوید وارکر گریفیث تأسیس شده بود که فیلمهای خود را از طریق آن پخش کنند. یونایتد آرتیست يك کمپانی تولید فیلم نبود، بلکه کمپانی مستقلی بود که فیلمهای کمپانیهای مستقل را پخش می کرد).

صحنه ای از فیلم ولگرد نخستین فیلم او در یونایتد آرتیست زن پارسی 1923 بود. این فیلم يك درام تقدیر استادانه است و کنایه های ظریفش فیلمسازانی همچون ارنست لوییچ و رنه کلر را تحت تاثیر خود قرار داد. فیلم بعدی آن (جویندگان طلا 1925) که بار دیگر به نقش مرکزی ولگرد کوچولو بازگشت. جویندگان طلا در پس زمینه ای هجوم برای کشف طلا در منطقه کلندایک در 1898 فیلم برداری شد و موفق شد فضای دشوار، سرشار از گرسنگی و حرص و آز میان سه گروه معدن دار برای کسب حقوق حفاری را به نمایش گذارد.

جویندگان طلا شاخص ترین اثر چارلی چاپلین بود که هنوز هم مانند سال 1925 مورد علاقه مردم است. چاپلین شخصاً آن را بر دیگر فیلمهایش ترجیح می داد. در فیلم بعدی خود به نام سیرک 1928، آن ولگرد کوچولو به فکر دلقک شدن می افتد.

فیلمی صامت با ساختاری زیبا که در جریان ناطق شدن سینما ساخته شد و در مراسم اُسکار همان سال (1929) در رشته های: بهترین فیلمنامه، بازیگری، کارگردانی و بهترین فیلم (تهیه کنندگی) را برد و این اُسکار ها را به فیلم خود تخصیص داد. چالین در جریان ساختن این فیلم درگیر دادگاه طلاق از همسر دومش بود و متهم به اهانت از جانب اخلاق گرایان مذهبی بود چنان که نزدیک بود خودکشی کند.



زندگی نامه و حوادث مهم زندگی الی مرگ او :

- بتاريخ 16 اردیبهشت سال 1396 به سن 77 سالگی در لندن متولد شد.
- برای اولین بار در سال 1908 به یکی از محبوبترین بازیگران در سال 1910 برای اولین بار به آمریکا
- در سال 1913 به هالیوود رفت و اولین درهالیوود جمعاً 35 فیلم کامیدی ساخت که مخصوص، بوت های کلان و مسخره،
- مندان معرفی نمود.
- شروع به کارکرد و در یک سال 14 فیلم در سال 1916 با شرکت (Mutual Films) دارکماهی نمود.
- () که در سال 1920 (First National) با عقد قرارداد يك میلیون دالری شروع به کارکرد و هشت فیلم را در ظرف يك سال ساخت، که در آنها نویسنده، تهیه کننده، کارگردان و هنرپیشه بود، درحقیقت همه کاره آن فیلم ها خود چاپلین بود.
- در سال 1919 (شرکت یونایتد آرتیست) را بنیان گذاری کرد.
- در سال 1921 سفری به اروپا داشت که با استقبال گرم مردم روبرو شد.
- در سال 1924 با (لینا گری Lita Grey) ازدواج نمود.
- در بین سالهای 1925 الی 1931 بهترین فیلم های خود را بنام های (Gold Rush) یا "ازپس طلا"، (The Circus) یا سرکس، و (The City Lights) یا چراغ های شهرساخت. چارلی الی سال 1936 درهیچیک از فیلمهای خود حرف نزد و همین یکی از ویژگی های برجسته کرکتروی بود و بالاخره در فیلم (The Modern Times) یا زمان مدرن فقط يك بیت خواند.
- در سال 1936 با (پلینی گودارد) ازدواج نمود که در سال 1942 ازهم جدا شدند.
- در سال 1943 با (اونا اونیویل) ازدواج نمود. با آنکه از سال 1913 الی سال 1952 درهالیوود آمریکا بود، اما هرگز تابعیت آمریکا را نپذیرفت.
- در سال 1952 به سوئیس رفت و کم کم درآمریکا از محبوبیت وی کاسته شد، و آنهم بخاطرانگیزه ها وعقاید سیاسی ای که داشت.
- در سال 1957 دوباره به انگلستان رفت و فیلم (New York The king in) را ساخت که درآمریکا به نمایش درنیامد. فیلم (Countess from Hong Kong) را نیز همراه با صوفیا لورین ساخت.
- در سال 1972 به هالیوود بازگشت و يك جایزه اسکارافتخاری به وی اهدا گردید.
- در سال 1975 به لندن رفت و ملکه وی را لقب افتخار داد.
- بالاخره چاپلین در 25 دسامبر 1977 در "وی وی" سوئیس درگذشت و در "کروسیر" سوئیس به خاک سپرده شد.

